

søgelse. Samtidig fremdrog Social-Demokra-  
 tens Redaktør i nogle Artikler, særligt i en  
 Artikel, Klagens Indhold, dog med nogen  
 Modifikation, idet Klagen samtidig indeholdt  
 en Udtalelse om en Brandstiftelse, men som  
 Redaktøren ikke vilde offentliggøre. Men  
 om Klagen og Behandlingsmaaden skrev han  
 i Socialdemokraten uden i ringeste Maade  
 at gøre Klagens Ord til sine; men tørt og  
 nøgternt fremførte han det med deres Navnes  
 Underkrist. Justitsministeren tog sig imidler-  
 tid ikke af Henvendelsen om at lade foretage  
 en offentlig Undersøgelse; men saa vidt jeg  
 erindrer, nøjedes han med at sende den til  
 Sorø Amtsraad. Amtsraadet tog Sagen  
 under Overvejelse og sendte den til Borg-  
 mesteren i Korsør. Borgmesteren gav Klagen  
 en Paategning og lod den gaa tilbage  
 til Amtet, hvorfra man senere ikke har hørt  
 noget til den. Men hvad skete derimod?  
 I Stedet for at lade foretage den offentlige  
 Undersøgelse, som sikkert havde været paa  
 sin Plads — og som det nu viser sig mere  
 end nogen Sinde havde været paa sin  
 Plads, naar endog saa Ministeren i Dag kan  
 staa og udtale sig tvivlende om Forholdet  
 der nede — i Stedet for at lade foretage en  
 Undersøgelse, anlagde man Sag mod Social-  
 Demokratens Redaktør, hvorved Bevis-  
 førelsen for, hvad disse Lemmer havde klaget  
 over, kom til at paahvile vedkommende  
 Redaktør. Enhver vil kunne forstaa, hvor  
 vanskeligt det var for Redaktøren at bevise,  
 hvad de 6 navngivne Lemmer havde klaget  
 over; og dertil kom, at det endog saa blev  
 gjort ham vanskeligt at faa Vidnerne frem,  
 idet Vidnerne, det ene efter det andet, flere  
 Stykker, forsvandt, saa de slet ikke vare til  
 at finde; en rejste endog saa saa langt  
 som til Brasilien. Folk vilde paastaa, at  
 de bleve sendte af Sted, og at Fattigud-  
 valgets Formand i Randers, hvor hun  
 hørte hjemme — det var et kvindeligt Lem  
 — havde besørget hende til Hamborg. Jeg  
 stal ikke sige, om det er sandt; men det har  
 været offentliggjort uden Protest fra ved-  
 kommendes Side, saa man har al Grund  
 til at tro, at det er rigtigt. De ville alt-  
 saa kunne forstaa, at under saadanne For-  
 hold var det meget svært for „Social-Demo-  
 kratens“ Redaktør at føre de Beviser frem,  
 som skulde til for at bevise Klagens Vigtig-  
 hed, men ikke desto mindre, er der først  
 mange og gode Beviser i den Retning.  
 Der er kun den kedelige Side ved Beviserne,  
 at de ere blevne kasterede af forskellige  
 Grunde. Det er jo Lemmer der nede, og  
 hvorledes det nu er gaaet til eller ikke er  
 gaaet til, ere de Vidnesbyrd ikke blevne  
 tagne for gode Varer, de have ikke haft

nogen Indflydelse paa Sagens Afgørelse.  
 Men det turde dog være et meget stort  
 Spørgsmaal, om de derfor ere blevne af-  
 kræftede — i hvert Fald tror jeg ikke, de  
 ere blevne afkræftede i den offentlige Me-  
 ning. Det er min Overbevisning, at  
 for den offentlige Mening staar det klart, at  
 der foregaar ganske artige Ting nede paa  
 denne Anstalt. Det er jo ikke alene frem-  
 draget fra socialdemokratist Side og fra  
 „Social-Demokraten“ Redaktørs Side, det  
 er jo ogsaa blevet fremdraget af andre i  
 vort Samfund. Det er jo blevet fremdraget  
 af to Præster — jeg tror, det er Præsterne  
 Munk og Haffstrøm — der have skrevet om  
 denne Anstalt og meget nøje have bevist  
 dens Slethed og paavist, at Lemmerne der  
 nede langt hellere vilde gaa i Fængsel, langt  
 hellere vilde kriminel tildales og straffes end  
 opholde sig paa Korsør Anstalt. Først nu  
 ere vi altsaa komne saa vidt, at vi skulle til  
 at undersøge, vi skulle til at have at vide,  
 om det virkelig forholder sig saaledes, som  
 det er fremdraget offentlig, for hvilket jo,  
 som jeg allerede har bemærket, vor Redaktør  
 har faaet 3 Maaneders Fængsel. Først nu  
 skulle vi til at undersøge det. Var den  
 højtærede Justitsminister, den Gang han  
 blev anmodet om at foretage en offentlig  
 Undersøgelse, gaaet ind paa at undersøge  
 Forholdene, vilde man sikkert være kommen  
 til en bedre Forstaaelse af og Klarhed over,  
 hvad der foregaar dernede. At Sultekur  
 har fundet Sted er, som jeg omtalte før,  
 noget, der ikke kan omtvistes, og det er rig-  
 tigt, at vedkommende Lømrermester Knob-  
 lauch, har faaet indtil 79 Dages Sultekur;  
 det er slaaet fast og kan ikke bortforklares.  
 Naar man nu vil lægge Mærke til, hvad  
 den Mand, som er mellem 60—70 Aar, har  
 faaet Sultekur for, saa vil man forbavses,  
 og har man Hjerte, vil man føle noget  
 over for de gamle i dette Tilfælde. Det  
 kan være, at Knoblauch som saa mange  
 andre gamle Mennesker kan være af en  
 stridbar Natur, det ved jeg ikke, det sender  
 jeg ikke noget til. Men et er dog sikkert,  
 og det er, at han var 63 eller 64 Aar, da  
 han maatte gennemgaa den Tortur, og den  
 maatte han gennemgaa, fordi han havde  
 nægtet at luge i Gaben. Han mente, at  
 han var for gammel til at bøje sig, han  
 kunde ikke taale at ligge paa sine Knæ og  
 luge, og han nægtede dette. Derfor blev  
 han først idømt 14 Dages Sultekur; da  
 dette ikke hjalp, men han fastholdt sin  
 Vægring, blev han idømt Sultekur igen —  
 saa vidt, jeg ved, var det paa ubestemt Tid  
 — og han sad i nogle og tressindstve  
 Dage. Man vil sikkert forbavses over, at